09/01/2022

Μάνης: «Ἄναψε λύχνον θείου φωτός»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Σήμερα, Κυριακή 9 Ιανουαρίου 2022, ο Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ' τέλεσε, κατόπιν κανονικής αδείας και ευλογίας του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου Β', την Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό των Αθηνών, συμπαραστατούμενος από τούς ιερείς και τον διάκονο τού ιστορικού ναού.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ερμηνεύοντας την φράση της ευαγγελικής περικοπής της Κυριακής αυτής πού ονομάζεται Κυριακή «μετά τα Φώτα» και συγκεκριμένα τον στίχο: «Ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα» (Ματθ. 4,16) τόνισε ότι: «Η φράση αυτή είναι μία μεγαλειώδης και εκπληκτική βιβλική διακήρυξη. Δηλαδή, ο λαός που βρισκόταν μέσα στο πνευματικό σκοτάδι της θρησκευτικής άγνοιας, της ειδωλολατρικής πλάνης και της αποστασίας από την Αλήθεια, είδε το πνευματικό φως. Χαρακτηριστικό μάλιστα είναι το ρήμα – μετοχή «ο καθήμενος» λαός. Καθόταν. Δεν βάδιζε. Ήταν κρατημένος στο σκοτάδι. Ο,τι χειρότερο. «Ουδέ γαρ εβάδιζε εν σκότει, αλλ' εκάθηντο εν σκότει». Προσέτι, δεν λέγει απλώς φως, αλλά «μέγα φως». Και αυτό το «μέγα φως», είναι ο Χριστός. Ο Ίδιος διεκήρυξε: «Εγώ ειμί το φως τού κόσμου˙ ο ακολουθών εμοί ου μη

περιπατήση εν τη σκοτία, αλλ’ έξει το φως της ζωής» (Ιω. 8,12).

Έπειτα, στο χώρο της Εκκλησίας και ειδικότερα στην λατρεία γίνεται λόγος για το φως. Στον Εσπερινό ψάλλουμε τον επιλύχνιον ύμνον: «Φως ιλαρόν αγίας δόξης…». Στον Όρθρο ακούμε: «Εκ νυκτός ορθρίζει το πνεύμα μου προς σε ο Θεός, διότι φως τα προστάγματά σου επί της γης», δηλ. η διδασκαλία Του. Ολοκληρώνεται με την δοξολογία: «Δόξα σοι τω δείξαντι το Φως». Καί στη συνέχεια η Θεία Λειτουργία περατούται με το τροπάριον – ομολογία πίστεως: «Είδομεν το φως το αληθινόν».

Αυτό το φως, παρέλαβον οι Άγιοι Απόστολοι, ο μέγας απόστολος των Εθνών Παύλος, στη συνέχεια, οι θεοφόροι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας και το διέδωσαν με τούς λόγους τους, τα συγγράμματά τους, την αγάπη τους, στην οικουμένη. Έκτοτε, όπου και αν έφθασε το φως τού Ευαγγελίου τού Χριστού, η ανθρωπότητα ευεργετήθηκε μεγάλως και τούτο, γιατί ο Χριστιανισμός είναι φως. Δεν είναι σκότος και σκοταδισμός. Δεν είναι οπισθοδρόμηση. Δεν θητεύει στο ψέμμα. Ο Χριστιανισμός είναι το αυθεντικό, αληθινό φως πού δημιουργεί πολιτισμό. Ειδικότερα, στον χριστιανισμό, ο άνθρωπος είναι πρόσωπο, όχι άτομο, κάποιος αριθμός. Η ζωή βρίσκει το νόημά της. Η θέση της γυναίκας λαμβάνει τη θέση της. Η δημιουργία της οικογένειας είναι μεγάλη ευλογία. Τα παιδιά είναι δώρα τού Θεού. Ο άλλος άνθρωπος δεν είναι εχθρός. Ο χριστιανισμός σέβεται τον κάθε συνάνθρωπο. Άλλωστε, η μεγάλη «καινή» εντολή τού Χριστού, είναι εκείνη, της αγάπης. Ο χριστιανισμός ανέδειξε την αξία των ατομικών ανθρώπινων δικαιωμάτων, αιώνες πριν, από την νομική διακήρυξή τους τον 18ο αιώνα και μετέπειτα. Το Ευαγγέλιο είναι η αρίστη κοινωνιολογία. Ακόμη ο Χριστιανισμός υποστήριξε τα μέγιστα τα κλασικά γράμματα και την εν γένει παιδεία.

Ειδικότερα, με την αυθεντική έκφρασή του την Ορθόδοξη Εκκλησία, έρχεται αποδέχεται και καταφάσκει την έρευνα, την πρόοδο της επιστήμης και ιδιαίτερα την φιλοσοφία, τα μαθηματικά, την χημεία, την βιολογία, την ιατρική, την αστρονομία. Πόσο, μάλιστα, επίκαιρη είναι η «Σοφία Σειράχ», όταν πλέκει το εγκώμιον για το ιατρικό λειτούργημα. Γράφει πολύ χαρακτηριστικά: «Τίμα ιατρόν προς τας χρείας αυτού και γαρ αυτόν έκτισε Κύριος» (κεφ. λη', 1) καί «Κύριος, έκτισε εκ γης φάρμακα... αυτός έδωκεν ανθρώποις επιστήμην ενδοξάζεσθαι εν τοίς θαυμασίοις αυτού» (στιχ. 4-6). Έτσι ο Χριστιανισμός επικροτεί ο,τι είναι για το καλό της ανθρώπινης ζωής. Γνωρίζει ότι άλλο είναι το σώμα, το οποίο οφείλουμε να το τιμούμε και να μεριμνούμε γι' αυτό και άλλο η ψυχή, η αθάνατη. Αλλά μεγάλη υπήρξε και η ευεργετική επίδραση τού χριστιανισμού στο δίκαιο και την νομοθεσία. Συνελόντ' ειπείν, το χριστιανικό ιδεώδες και ήθος παραμένει το θεμέλιο και η ρίζα τού αληθινού ανθρώπινου πολιτισμού.

Ωστόσο, υπάρχει ο διάβολος, το σκότος, η σκοτεινή όψη. Υπάρχει η αμαρτία. Υπάρχει ο Κάιν, η Βαβέλ, ο Βάαλ, ο Φαρισαίος. Και ενώ ήλθε το φως, εν τούτοις, λέγουν κάποιοι συνάνθρωποί μας: Όχι, δεν μας ενδιαφέρει το φως. Είναι εκείνοι οι άνθρωποι που «ηγάπησαν το σκότος μάλλον ή το φως». Και τούτο γιατί «ην πονηρά τα έργα αυτών». Ισχύει, εν προκειμένω, ο βιβλικός λόγος: «Πας γαρ ο τα φαύλα πράσσων μισεί το φως καί ουκ έρχεται προς το φως, ίνα μη ελεγχθή τα έργα αυτού» (Ιω. 3,20). Αποστρέφεται το φως και αιχμαλωτίζεται στην απάτη, στο μίσος, στην άρνηση τού Θεού, στον εγωισμό του, στην ασέβεια. Το βλέπουμε αυτό και το διαπιστώνουμε και σήμερα πόσο κατεβαίνουμε σε ήθος από κάθε άποψη.

Όμως υπάρχει η Βηθλέεμ της ταπεινοφροσύνης, ο Ιορδάνης της ανακαίνισης εν Χριστώ, ο κήπος των Ελαιών της προσευχής, το Θαβώρ με την δόξα τού ακτίστου φωτός, η Γαλιλαία της Αναστάσεως. Το σκότος δεν μπορεί να νικήσει το φως. Όσο και αν πυκνώνουν τα σύννεφα, ο ήλιος υπάρχει. Οι άγιοι υπάρχουν και μας παρηγορούν και μας διδάσκουν. Οι συνάνθρωποι τού καθήκοντος, σ' όλα τα λειτουργήματα και επαγγέλματα, υπάρχουν ως άνθρωποι αρετής και βιώνουν Θεό. Αυτοί όλοι αποτελούν την «καλή ζύμη» της κοινωνίας. Το Ευαγγέλιο, λοιπόν, εξακολουθεί να παραμένει ανοικτό. Δεν είναι μουσειακό είδος. Το φως φωτίζει. Γιατί ζη, Κύριος ο Θεός.

Στη δύσκολη εποχή μας, λοιπόν, μην απελπίζεσθε. Μην απογοητεύεσθε. Μην έρχεται η αποκαρδίωση και μην ανέρχεται θλίψη και ο κακός λογισμός της ακηδίας, της πνευματικής ραθυμίας και της αδιαφορίας στις καρδιές σας. Λειτουργούν, άλλωστε, οι πνευματικοί νόμοι. Βλέπει ο ουρανός. Ναι, όλοι μας αμαρτάνουμε, αλλ' ο Θεός ξέρει να περιμένει. Περιμένει την μεγάλη αυτή λέξη, την τόσο δυνατή: Την μετάνοια. Περιμένει την ικεσία μας, όπως την έλεγε ο προφητάναξ: «Κύριε ο Θεός μου, φωτιείς το σκότος μου». Και τότε έχουμε ενώπιόν μας άλλη δυναμική

και προοπτική που είναι μυστική στη ψυχή μας αλλά τόσο υπέροχη και αυτή μας ανεβάζει στον θρόνο του Θεού.

Άναψε, λοιπόν, λύχνον θείου φωτός στη ζωή σου. Και να γνωρίζεις: Η θέση του είναι όχι υπό τον «μόδιον», αλλ’ επί την «λυχνίαν».

©Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Μόνης

Γραφείο Τύπου ΙΜ. Μάνης